

Το Κολλητήρι και ο Καραγκιόζης



Ό-λο κέριο Καραγκιό-ζης μαστορεύ-ειε - κεί ψη - λά. Την κα-λύ-βα μας διορθώνει στονταντί-ρο-
Κολλη-τή-ρι φέ-ρε πρόκες εί-πα σκύψε έ-χειολάκκος. Μηνκα-τέ-βω και σου μάθω πό-σα φίδια



μα-χα - λά. Δρό-μο παίρνω, δρόμοαφήνω, ζώ-α και που-λιάρω - τώ. Τα ρω-τώ θέ-λω ναμάθω
βάξειοσάκος. Κουκου-βά-για κουκουβά-για πουσ'α-ρέ-σουν τα σκοτάδια. Πεζμουανξέρεις πάνω κάτω



πόσαφίδια βάξειοσάκος. Τ - σως έναή δύο βάξειαλλά ρώτησεκιαλ-λούρώτη-σεκιαλ-
πόσαφίδια βάξειοσάκος.



λού, ρώτη - σε κιαλ - λού. Σοβα-ρέ κα - λέμουγκιόνη πουηφωνήσου μαςπαγών-νει. Πεζμουανξέρεις



πάνωκάτω πόσα φίδια βάξειοσάκος. Δύ - ο ή τρί-α ίσως βάξειαλλά ρώτη-σεκιαλ-



λού ρώ - τη - σε κιαλ - λού, ρώ - τη - σε κιαλ - λού.

Νυχτερίδα μαγεμένη, μέσα στη σπηλιά κρυμμένη,
πες μου αν ξέρεις πάνω-κάτω πόσα φίδια βάζει ο σάκος.
Τρία ή τέσσερα θα βάζει αλλά ρώτησε κι αλλού.
Ρώτησε κι αλλού (x2)

Ποντικάκι που τρυπώνεις και τους τοίχους ξεκουφώνεις
πες μου αν ξέρεις πάνω-κάτω πόσα φίδια βάζει ο σάκος.
Τέσσερα με πέντε βάζει αλλά ρώτησε κι αλλού.
Ρώτησε κι αλλού (x2)

Αχ νυφίτσα μου καλή, πονηρή και λυγερή